

imod, at vi saa slap fri for den forhadte $1/10$. Naar man har hentydet til Forandringer i § 2, saa er det naturligtvis Dvotadelen, som der der er Tale om. Jeg tillod mig allerede ved denne Sags 1ste Behandling at udtale, at der maaffee dog var nogen Grund til at gjøre Forskjel paa Dvotadelens Størrelse paa de private og ikke-private Godser. Dette troede den høitærede Indenrigsminister ikke den gang, at kunne erkjende Rigtigheden af, men det glæder mig saa meget mere, at det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) senere her i Thinget har udtalt sig for den samme Mening og udtalt, at, naar han ikke havde stillet Forslag i den Retning, saa var det af reent personlige Grunde. Den samme Mening er ogsaa bleven udtalt, ikke her i Thinget, men i nogle Artikler, som for kort Tid siden stode at læse i Bladet „Fædrelandet“, rigtigt nok af en unavgiven Forfatter, men af en Mand, som ved den Naade, hvorpaa han har behandlet Sagen, haade har godtgjort, at han forstod sig paa Sagen, og at han kunde tænke klart, at Fæsternes Stilling var en anden paa Lehnene end paa de private Godser; men han skulde ikke videre indlade sig derpaa. Dette har jeg ikke villet undlade at fremhæve her, inden Sagen gaaer fra os, og jeg skal endnu tilføie, at selv med en mindre Dvotadeel paa de private Godser vilde det ikke være saa farligt for Fæsterne at kunne concurrere med Godseierene i Handelen, thi mange af de private Godseiere ere saaledes stillede, at de have Gjæld nok forud og ikke behøve at skaffe sig mere deraf; men Lehnbesidderne, de kunne ganske vist ogsaa have Gjæld, men de kjøbe ikke Godserne, de faae dem, fordi de ere fødte til dem, og de have en ganske anderledes Magt til at kunne indløse Fæstegodset, naar de ville gjøre det, end de private Godseiere. Ogsaa af den Grund troer jeg, at der kunde være nogen Rimelighed for at støtte Fæsterne noget mere i Overgangsøieblikket paa disse Godser end paa de private Godser. Jeg skal saaledes, som sagt, stemme for dette Forslags endelige Vedtagelse, men det er ogsaa min Forudsætning, at det ikke er den sidste Gang, at vi see Sagen her, og at der vil blive Leilighed til endnu at for-

andre Et og Andet, som man kunde ønske forandret; men skulde Forandringen gaae i den Retning, at Loven skal i det Hele taget været fordelagtigere for Godseierne, end den nu er, saa vil det blive mig en Umulighed at stemme for den.

Solfstein: De Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem, der nu satte sig, give mig Anledning til at svare. Det ærede Medlem meente, at Lehnbesidderen var i en ganske anden Stilling end de øvrige Jorddrotter, og at der paa Grund deraf ikke burde tilkomme ham de Fordele, som man vilde tilstaae de øvrige Jorddrotter. Jeg maa paa det Bestemteste imødegaae denne Udtalelse. Det ærede Medlem søgte at støtte den ved at paaberaabe sig en længere Artikel, der har staaet i „Fædrelandet“, og som det ærede Medlem meente var skreven med stor Klarhed og Tydelighed. Ja, naar Klarhed bestaaer deri, at en lang Artikel, der gaaer igjennem fire Blade, i sin Slutning kommer til ganske det modsatte Resultat af, hvad den hele Artikel er gaaet ud paa at motivere, saa er den klar; thi dette var Tilfældet med denne Artikel. Efter at den paa det Eftertryffeligeste havde gjennehægt den Lov, som her er til Behandling, fordi den var — jeg havde nær sagt — næsten absurd efter den Beviisførelse, der gik igjennem Artiklen, kom den til det Resultat, at det var det Bedste at faae Loven. Naar dette er klart Beviis, saa kunne vi komme til mange Beviiser. Nei, naar det ærede Medlem ikke kan give bedre Beviis for sin Paastand, saa skal den ikke staae fast. Dertil kommer, at det ærede Medlem dog maa indrømme, at naar Auctionen — og just den frivillige, som der er blevet omtalt — skal have nogen Betydning, saa maa det virkelig ikke være Meningen, ved Auctionen at ville udelukke Besidderen. Naar vi altsaa skulle tale om det Rimelige i den hele Bestemmelse, saa maae vi ogsaa see paa den med de Dine, hvormed Besidderen kommer til at see paa den. At det ærede Medlem seer paa den med andre Dine, kan jeg forstaae, men det ærede Medlem maa ogsaa indrømme, at der er en Nødvendighed for at see den fra deres Stand-